

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **P., spol. s r. o.**, zastoupeného advokátem Mgr. Pavlem Vidurou se sídlem Na Hradbách 18, Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 4. 2005, č. j. 30 Ca 58/2004 - 65,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 4. 2005, č. j. 30 Ca 58/2004 - 65, kterým byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 7. 2002, č. j. DP ČSSZ/241/02Kv a rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Průběh řízení v této věci lze rekapitulovat takto:

Žalovaná zamítla odvolání žalobce proti platebnímu výměru Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové ze dne 24. 4. 2002, č. j. 36/118/02 a rozhodnutí okresní správy potvrdila. Platebním výměrem okresní správa předepsala nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období od 1. 6. 2001 do 31. 3. 2003 ve výši 436 714 Kč a penále ve výši 84 273 Kč, celkem 520 987 Kč. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že okresní správa kontrolou zjistila, že žalobce vyplácel odměny za výkon činnosti v dozorčí radě, činnosti prováděné bez pracovně právního vztahu, v případě O. H., JUDr. F. L., A. P. a A. K. za období od června 2001 do března 2002. Tyto odměny nebyly zařazeny do vyměřovacího základu za zaměstnance a žalobce. Tím došlo v tomto období k nedoplatku na pojistném a vzniku penále. Přitom A. P. a A. K. mají se žalobcem uzavřen pracovní poměr. Platební výměr vydala okresní správa z toho důvodu, že zúčtované odměny v jednotlivých měsících nebyly zahrnuty do vyměřovacího základu.

K opravnému prostředku žalobce (podle právního stavu účinného do 31. 12. 2002) Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 1. 4. 2003, č. j. 30 Ca 119/2002 - 25 ve znění usnesení ze dne 18. 10. 2003, č. j. 30 Ca 119/2002 - 51 zrušil rozhodnutí žalované

i rozhodnutí okresní správy pro nezákonnost spočívající v nesprávném výkladu ust. § 2 zákona č. 54/1956 Sb. a ust. § 3 zákona č. 589/1992 Sb.

Krajský soud dovodil, že A. P. a A. K. jsou pojištěni podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 54/1956 Sb. jako zaměstnanci v pracovním poměru. Podmínky uvedené v § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 54/1956 Sb. jim však pojištění nezakládají, neboť jsou sice společníky žalobce, ale zároveň jsou k němu v pracovně právním vztahu. A. P. a A. K. nejsou proto pojištěni ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 54/1956 Sb. a nevzniká jim povinnost platit pojistné podle § 3 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona č. 589/1992 Sb. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Proti tomuto rozsudku podala kasační stížnost žalovaná a namítla v nezákonnost spočívající v nesprávném právním posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (§ 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 25. 11. 2004, č. j. 7 Ads 26/2003 - 56 shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Dovodil, že v posuzované věci jsou A. P. a A. K. plátcí pojistného z odměn, které jim byly vyplaceny jako společníkům žalobce za výkon činnosti v dozorčí radě. Podle ust. § 4 věta první zákona č. 54/1956 Sb., kdo vykonává několik činností zakládajících pojištění podle tohoto zákona, je pojištěn z každé z nich. Zde je třeba poukázat na skutečnost, že jedna a tatáž činnost nemůže být z hlediska účasti na pojištění hodnocena rozdílně. Je-li tedy posuzovaná osoba účastna na pojištění z důvodu výkonu funkce společníka či jednatele společnosti a uzavře ještě pracovní poměr, dochází podle § 4 zákona č. 54/1956 Sb. k paralelní účasti na pojištění, nikoli k zániku jedné účasti a vzniku druhé. Stejně je tomu, pokud ke vzniku účasti na pojištění dojde v opačném pořadí či současně. Ust. § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 54/1956 Sb. tak v žádném případě není v poměru speciality k ust. § 4 téhož zákona.

Krajský soud v Hradci Králové, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 25. 11. 2004, č. j. 7 Ads 26/2003 - 56, rozhodl rozsudkem ze dne 8. 4. 2005, č. j. 30 Ca 58/2004 - 65 tak, že žalobu zamítl a rozhodl o náhradě nákladů řízení.

Kasační stížnost proti tomuto rozsudku tvrdí jeho nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Žalobce nadále zastává názor, že uvedení společníci–zaměstnanci–členové dozorčí rady v jedné osobě jsou pojištěni pouze jednou, a to jako zaměstnanci společnosti v pracovním poměru. Navrhuje proto napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost takto:

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud znovu rozhodl poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V projednávané věci krajský soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem a v novém rozhodnutí se řídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. V kasační stížnosti není namítáno, že by se soud tímto závazným právním názorem neřídil, naopak tento závazný právní názor je kasační stížností zpochybňován.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh (kasační stížnost), je-li návrh (kasační stížnost) podle tohoto zákona nepřijatelný. Jelikož kasační stížnost je nepřijatelná ve smyslu ust. § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., Nejvyšší správní soud ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu